

mere om, hvor Udsalgsstederne bekvemst maatte findes. Jeg kan ikke see rettere, end at naar Regjeringen faaer vederhæftige og ordentlige Folk til at udsælge Papiret, saa er det nok, og jeg kan heller ikke see, hvorfor man ikke skulde tage et tilstrækkeligt Antal af saadanne Folk, der jo ville findes rundt omkring i Landet, og lade dem besørge Forhandlingen af Papiret. Jeg troer da, at det vilde være fuldkommen berettiget, om Ministeren udøvede sin Myndighed over Amtsforsvalterne saaledes, at de skulde føre Kontrol med disse Udsalg, og navnlig eftersee, saa tidt Regjeringen maatte finde det rigtigt, om de havde det Stempelpapir i Behold, hvorfor de ved Regnskabs Indsendelse ikke havde aflagt Rigtighed. Naar dette slete een Gang om Maanedene, vilde dette vist ikke blive en saa byrdefuld Forretning, at man ikke skulde kunne anmode Amtsforsvalterne derom uden særlig Godtgjørelse, og det vilde være fuldkommen tilstrækkeligt for at sikkre Regjeringen imod Tab, især da den meget godt for større Summer kan faae Sikkerhed; jeg er vis paa, at den ikke vil blive nægtet af de Mænd, der ville befatte sig med denne Forretning — og der er Mange, som ønske at befatte sig med den; thi den ærede Minister maa lægge Mærke til, at et slikt Udsalg loffer en heel Deel Smaaforretninger til. Naar f. Ex. En skal hente et Stykke Papir til 8 β . eller 1 Mk., skal han maaskee med det Samme købe en anden Bagatel, og da kjøber han den hos den, hos hvem han henter Papiret. Det forekommer mig navnlig ganske ligefrem at være Regjeringens Pligt, idet den opkræver Skatter, da at opkræve dem med saa lidet Besvær, Tidsspilde og Tab for Publikum, som gjørligt er, og jeg drister mig til at troe, at saaledes som det nu er indrettet, er det for Publikum ikke indrettet paa en tidsbeparende Maade — og at Tid er Penge, behøver jeg vist ikke at minde om. — Der er en anden Betragtning, og det en Betragtning, som forekommer mig meget vigtig, nemlig at dersom man ikke let og hurtigt kan faae det Stempelpapir, som man behøver, saa kommer det efterhaanden til at blive Skik og Brug, at man i mange Tilfælde hjælper sig uden Stempelpapir. — Det vil være de Herrer bekendt, hvorledes det under

den forrige Stempellov var Tilfældet, at det egentlig ikke mere var Sædvane at købe Papir til en heel Deel Omfatninger. Man skal derfor sørge for, at Alle og Enhver blive vant til at bruge Papir og blive interesserede i at paasee, at Andre ikke lade være at bruge det, hvor det skal bruges. Men er det besværligt at faae, saa kommer den Vane og Tone ind, at man hjælper sig foruden, og det er skadeligt for Kongens Kasse, ligesom det overhovedet er skadeligt at have Love, der ikke strengt blive adlydte. — Lør jeg gjøre den ærede Minister opmærksom paa, at der dog ikke er saa faa Exempler paa, at der gives Rabat paa Stempelpapir fra Hovedudsalgsstedet. Jeg vil f. Ex. blot erindre om, at i England, hvor Stempelsgiften indbringer et Nul mere end hos os, idet den nemlig indbringer c. 70 Millioner Rd. om Aaret, har man det meget forretningsmæssigt indrettet. Foruden at man kan købe Papir paa en Masse Udsalgssteder i Landet, der kontrolleres af Hovedudsalgsstedet i London, kan man paa dette Hovedudsalgssted købe Papir kontant, og naar man saa tager for et vist Beløb, faaer man fra 1 til 5 pCt. Rabat. Jeg troer, at det vilde være meget fordeelagtigt, om Ministeren vilde følge denne Vej, som han jo har Lov til at gaae, og give f. Ex. 4 pCt. Rabat mod kontant Betaling. Det vilde da blive almindeligt, at Folk forshuede sig med Papir, maaskee med mere, end de behøvede. Jeg vil nu slet ikke tale om, at et Forslag, som jeg engang har gjort, vilde have ført til, at smaa Stempelmærker vare blevne til Smaamønt i Landet, og at dette vilde have foraarsaget en langt større Afsetning end den, der nu finder Sted. Jeg henstiller nu altsaa til den ærede Ministers Overveelse, om han ikke med sin Forretningsdhgtighed og Ridsjærhed for det Offentliges Vel, vil underkaste det en nærmere Underfølgelse, hvorvidt man paa en hensigtsmæssigere og for Publikum lettere Maade kunde faae indrettet det hele Udsalgsvæsen. Det forekommer mig, at der f. Ex. i Kjøbenhavn ikke vilde være nogen Nødvendighed for at lade Folk gaae til Amtstuen og lade den faae disse 2 pCt., eller til Giltaludsalgsstederne, hvor Folk forresten ikke have Noget at bestille, men at det Rigtige vilde være, at